

[Arne Melchior]

eksporterer til, så er vor konkurrenceevne betydelig forbedret, hvilket de gunstige eksporttal for en lang række brancher og de totale eksporttal er udtryk for. Men vi kan finde hinanden dér, at der er behov for både løntilbageholdenhed og forbrugstilbageholdenhed og derfor ikke rigtig mulighed for skattelettelse endnu.

Og så blot til hr. Bertel Haarder: ja, betragtningen er jo delvis rigtig og meget godt fanget i farten, men jeg frygter, at arbejdsløsheden så havde været større, nemlig inden den dynamik, som hr. Bertel Haarder taler om, ville kunne sætte ind. Jeg prøvede kort i formiddags at vise, hvor svært det er at beregne selv for de bedste økonomiske vismænd, vi kan opdrive - og det er ikke kun her i landet, det er ikke, fordi vi er fattige på dem, USA med alle sine nobelpristagere på det økonomiske område kan faktisk ikke gøre det bedre, end at de lægger nogle planer, og tre måneder efter må de på grund af fejlregninger og på grund af hændelser, som ikke kunne forudses, justere tallene ganske gevaldigt. Den situation er vi også i, og derfor er balancekunsten så svær.

Første næstformand (Enggaard):

Vi går så tilbage til ordførerrækken, 2. omgang.

Flygaard (DR):

Jeg skal indledningsvis gøre en kort bemærkning om betalingsbalancen og valutabalancen. Nu røg de betegnelser jo ud i luften her, og det kan faktisk godt være lidt svært at finde ud af, hvad de pågældende mente med det, men det ville måske være rart at få præciseret, netop fordi disse to begreber dækker to vidt forskellige ting.

Valutabalancen eller valutastillingen er spørgsmålet om opgørelse på et givet tidspunkt, mens de løbende poster på betalingsbalancen, og hvordan de udvikler sig, beskriver et kortere eller længere tidsmæssigt forløb. Man kan sagtens få en gunstig valutabalance, det er ingen kunst. Man kan bare låne noget mere i udlandet og lægge det ned i valutakassen. Det, det er langt vigtigere at få klaret på lang sigt, er at få nedbragt underskuddet på de løbende poster på betalingsbalancen.

Dernæst skal jeg til finansministeren sige, at når jeg ikke citerede mere fra Jyllands-Posten, så hang det sammen med, at også jeg har en begrænset taletid, men jeg mener nok, at jeg i relation til det, jeg gerne ville spørge finansministeren om, fik det tilstrækkeligt præciseret.

Det, jeg i mit indlæg spurgte finansministeren om, var: tilsigter finansministeren og regeringen med sin økonomiske politik en forøget aktivitet via udbudssiden, og erkender finansministeren ikke, at langt den vigtigste forudsætning for fortsatte investeringer i erhvervslivet er fortsatte og voksende afsætningsmuligheder gennem en forøget efterspørgsel, i sidste instans fra den endelige forbruger?

Når jeg stillede det spørgsmål, så er det ud fra den betragtning, at man kan lave så mange investeringsaktiviteter, det være vil. Hvis det er således, at der ikke er et klart efterspørgselselement, og det bør måske endda være det primære, så tror jeg ikke, at disse investeringsaktiviteter, i hvert fald slet ikke i det lange løb, vil vise sig at være af nogen synderlig værdi.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger omkring valutapolitikken. Finansministeren kom med nogle betragtninger om, at det var en lille smule svært at finde ud af, hvad der faktisk var blevet tilkendegivet. Jeg vil gerne sige til finansministeren og også til andre, at det, vi præciserede fra retsforbundets side, var, at vi mener, at den udvikling, der er forløbet indtil nu, i det store og hele har vist, at indkomspolitikken ikke har været realiserbar, fordi den har haft så vidt forskellige virkninger på det private arbejdsmarked og på det offentlige arbejdsmarked. Vi mener dernæst, at det er et klart indgreb i den frie forhandlingsret på arbejdsmarkedet. Det, vi gør os til talsmænd for, er, at man fører en mere aktiv valutapolitik, og så siger vi, at hvis arbejdsmarkedet ikke vil erkende, at de økonomiske og reallønmæssige vilkår er blevet ændret for det danske samfund, så vil værdien af en sådan valutakurstilpasning blive ringere, men det bliver den jo ikke mere rigtig af, i hvert fald slet ikke, hvis man har svært ved at finde alternativer.

Jeg vil gerne om et af de emner, statsministeren kom ind på i sin tale her i tinget, landbrugspolitikken, sige, at her har vi et nyt eksempel på, hvad en erhvervs politik kan